Vad är den Nya Apostoliska Reformationen (NAR) för något?

Spara som PDF

Vi publicerar här en text som har översatts från engelskan av en av BibelFokus läsare. Influenser från den mycket osunda rörelsen ”NAR” är vida spridda idag. I Sverige dyker dessa villoläror främst upp där man låtit sig charmas av Bill Johson, Heidi Baker, Todd White och liknande förkunnare, men vi ser dem även i Trosrörelsens olika sammanhang (eftersom NAR och Trosrörelsen har mycket gemensamma rötter). När nu dessa villoläror strömmar in ganska obehindrat i Sverige, vill jag ödmjukt be dig att läsa denna text så du får lära och förstå vad som är grunden i NAR:s teolog. Är du bekant med vad Bibeln ger för undervisning kommer du enkelt se att NAR:s teologi ligger helt i strid med Bibeln!

/Lennart

Reformationen (NAR) för något?

Den Nya Apostoliska Reformationen – eller

NAR (eng. ”New Apostolic Reformation”) – är en obiblisk rörelse som betonar upplevelse framför Skriften, mystik framför lära, samt nutida ”apostlar” framför Bibelns tydliga text. Speciellt framträdande inom NAR är andliga ledares och mirakelgörares roll och kraft, mottagandet av ”ny” uppenbarelse från Gud, en överbetoning på andlig krigföring, samt strävan efter kulturell och politisk kontroll i samhället. Sökandet efter tecken och under inom NAR medföljs alltid av

uppenbart falsk lära.

Tillväxt inom den NAR drivs primärt genom cellgrupper och församlingsplantering, ofta totalt oberoende av någon slags moderförsamling. Rörelsen är inte centraliserad eller centralt kontrollerad, och många av dess efterföljare identifierar sig inte som en del av rörelsen och känner inte ens till dess namn. Trots detta håller tusentals församlingar och miljoner kristna fast vid NAR:s undervisning. Populära lärare associerade med den NAR inkluderar C. Peter Wagner, Rick Joyner och Kim Clement.

NAR undervisar att den form av församlingsstyre som Gud avsett baseras på apostlar och profeter som leder evangelister, pastorer och lärare. Så har emellertid inte varit fallet under den övervägande delen av kristenhetens historia. Därför, menar NAR, har Gud börjat återupprätta profeter och apostlar under de senaste trettio till fyrtio åren. Endast nu, när församlingen leds på rätt sätt av dessa riktiga andliga ledare, är den förmögen att fullfölja sitt uppdrag. Detta uppdrag ses som något mer än endast ett andligt uppdrag och inkluderar kulturell och politisk kontroll.

Inom NAR ses apostlar som de högsta eller största av alla andliga ledare; dessa anses vara speciellt utrustade med kraft från Gud. Sann mognad och enhet, enligt NAR, hittas endast hos dem som underordnar sig ledarskapet från rörelsens apostlar. Enligt denna undervisning kommer dessa ledare att utveckla allt större övernaturliga krafter, allteftersom församlingen förenas bakom dessa apostlar. Slutligen kommer dessa krafter att innefatta förmågan att utföra masshelanden och upphäva fysikens lagar. Meningen med dessa tecken är att uppmuntra eller få tillstånd en massiv våg av människor som omvänder sig till kristen tro. Deras apostlar är även förutbestämda till att vara mottagare av en enorm överföring av rikedomar (eng. ”wealth transfer”) under ändens tid. Denna överföring kommer att göra församlingen förmögen att etablera Guds rike på jorden.

Profeter inom NAR är nästan lika viktiga som apostlar. Dessa har av Gud blivit satta i stånd att ta emot ”nya” uppenbarelser från Gud som kommer att hjälpa församlingen att inrätta eller etablera *herravälde* (eng. ”dominion”). Enligt NAR:s lära kan endast profeter, och emellanåt apostlar, ta emot nya uppenbarelser; evangelister, pastorer och lärare kan inte göra detta. Profeternas nya uppenbarelser är avgörande för att övervinna världen, och församlingens framgång är beroende av hur väl apostlarna fullföljer och implementerar den information som profeterna förser. Många av deras profetior är extremt vaga och lätta att tolka på nya sätt, och NAR är villigt att modifiera profetiorna eftersom rörelsen inte sätter upp någon standard för ofelbarhet gällande sina profetior.

Enligt den NAR:s lära förlorade människan herraväldet över jorden när Adam föll. Därmed löste inte Jesu offer på korset inte bara problemet med vår syndaskuld; det satte också människan – specifikt de troende – i stånd att återta kontrollen över jorden. [Denna lära är en hörnsten i Trosrörelsens teologi]. Enligt NAR finns det sju områden inom vilka de kristna förmodas vara iståndsatta och även förväntade att dominera: statsskick, konst, ekonomi, utbildning, religion, familjen, samt media. Av dessa ses statsskicket som det viktigaste området, på grund av dess inflytande över alla andra livsområden. Som ett resultat av detta uppmuntrar NAR offentligt kristna att ta kontroll över politik, kultur och affärsliv. På ett vis är detta inget ovanligt i och med att människor kan förväntas rösta och försöka påverka enligt sin övertygelse, men NAR anklagas ofta för att lobba för fullständig teokrati.

Enligt NAR utgör *andlig krigföring* medlet för att lösa värdsliga bekymmer. Till exempel ses ofta ekonomiska problem eller hälsoproblem i en specifik stad som ett resultat av en andemakts eller andemakters påverkan. Bön, kartläggning av denna andemakts specifika namn, och andra andliga discipliner används sedan i ett försök att bekämpa denna demoniska närvaro. Detta görs nödvändigtvis inte endast för till exempel ett områdes hälsa, utan också för att man anser att församlingen inte kan ta ”herraväldet” över aktuellt område förrän man avlägsnat den demoniska kontrollen.

Sett ett bibliskt perspektiv finns det stora problem med NAR. Det är en sak att mena att kristna har tillgång till vissa andliga gåvor, men att specifikt applicera dessa till rollen av apostlar och profeter är att gå utöver vad vi hittar i Bibeln. Poängen är att apostelns ämbete kräver egenskaper som är omöjliga att uppfylla i dagens läge. Exempelvis måste äkta apostlar vara personliga ögonvittnen till den uppståndne Kristus (1 Kor. 9:1; 15:7.8), vara särskilt utsedda till apostlar av Jesus (Gal. 1:1; Apg. 1:2; Luk. 6:13), och redan vara verifierade genom tecken och under (Matt. 10:1; 2 Kor. 12:2; Apg. 5:12).

Tanken om nya uppenbarelser från Gud – speciellt sådana som kommer i form av vaga mysterier som lätt går att omtolka – går tvärt emot idén om en tro som blivit given ”en gång för alla” åt mänskligheten (Jud. 1:3). Det faktum att profetior från NAR ofta visar sig vara falska, tyder på att en falsk ande ligger bakom dessa förutsägelser (5 Mos. 18:22).

Detsamma gäller mirakler: rörelsens ideologiska fader, C. Peter Wager, förkunnade år 2001 att den europeiska galna ko-sjukan var över, men sjukdomen diagnosticeras och behandlas fortfarande mer än ett årtionde senare. NAR:s tendens att betrakta andlig krigföring som en slags ”kristen voodoo” är inte bara

obibliskt men även farligt.

På samma sätt står fokus på ett jordiskt/världsligt rike i strid med Jesus tillkännagivande: att Guds rike var andligt och inte politiskt (Joh. 18:36). Detta ger upphov till en osund betoning på att erhålla ett politiskt och värdsligt godkännande, istället för att betona ett sätt att påverka som sker på ett Kristuslikt sätt.

Fastän NAR använder sig av ordet ”ny”, är rörelsen i själva verket en omarbetning av en mycket vanlig och mycket gammal metod. Ända sedan kristendomens början har olika grupper påstått sig ha ”ny uppenbarelse” från Gud med vilken man skall kunna rätta till alla fel i denna värld. Dessa rörelser hävdar att ”verklig” andlighet eller mognad eller sanning endast hittas av dem som lyssnar på deras ledarskap. En del sådana här sekter – såsom Jehovas vittnen och Mormonerna – lever kvar och utvecklar sina egna religioner. Andra tynar bort eller dör ut.

Mycket av det som NAR undervisar har åtminstone någon slags grund i Skriften, men doktrinerna dras mycket längre än vad Bibeln har för avsikt. Detta gör ändå dessa doktriner helt obibliska, och kristna borde bestämt förkasta NAR:s läror och ta avstånd från dem som väljer att associera sig med rörelsen.